

Arrest

nr. 132 311 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 9 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 maart 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 april 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 13 september 2013 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie en dit in functie van zijn Griekse echtgenote.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 4 maart 2014 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie

maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 10 maart 2014 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 13.09.2013 werd ingediend door:

[...]

Nationaliteit: Armenië

[...]

om de volgende reden geweigerd :

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Het verblijfsrecht van de echtgenote, [B. M.], in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd beëindigd. Hierdoor kan betrokkene, zoals bepaald in artikel 40 bis §2, 1° (echtg.) van de wet van 15.12.1980, zich niet bij haar voegen. Het verblijfsrecht van de betrokkene kan bijgevolg niet toegestaan worden.

Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat hij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig art. 51,§2, tweede lid (KB 08.10.1981) een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

Verzoeker steunt zich in zijn middelen op de onwettigheid van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van zijn echtgenote. Hij herneemt hierbij in wezen de middelen zoals naar voor gebracht door zijn echtgenote in het door haar bij de Raad aanhangig gemaakte beroep tegen voormelde beslissing.

In zijn arrest nr. 132 309 van 28 oktober 2014 stelt de Raad vast dat er grond is tot nietigverklaring van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoekers echtgenote. Deze nietigverklaring heeft tevens tot gevolg dat het determinerend motief van de thans aangevochten beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zijn geldingskracht verliest, nu deze tot gevolg heeft dat verzoekers echtgenote opnieuw is toegelaten tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk. Gelet op een goede rechtsbedeling acht de Raad het wenselijk dat ook de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen in hoofde van verzoeker uit het rechtsverkeer wordt gehaald.

Verzoeker valt bij nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden terug op de situatie waarin hij is gerechtigd op een attest van immatriculatie, waardoor gelet op een goede rechtsbedeling ook de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten zich opdringt.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 maart 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS